

HET BELEIDSPLAN **VAN HET OPENBAAR MINISTERIE**

1. De beleidsvisie

Het Openbaar Ministerie vervult binnen de gerechtelijke orde een eigen maatschappelijke opdracht die naast de strafrechtshandhaving ook opdrachten bevat van burgerlijke aard ondermeer in zaken van sociaal recht, in het jeugdrecht en in handelszaken.

Daarbij vervoegt zich ook de opdracht om toezichthouder te zijn binnen de werking van de verscheidene gerechten en de adviesfunctie ten aanzien van de politieke overheden.

Het College van Procureurs-generaal heeft binnen het Openbaar Ministerie een belangrijke bevoegdheid vanwege de Wetgever gekregen inzake de uitwerking van een coherent strafrechtelijk beleid, en inzake het toezicht op de werking van het Openbaar Ministerie.

Daarnaast heeft het College een adviserende functie ten aanzien van de Minister van Justitie en, via deze Minister, de andere Leden van de Regeringen die een rechtshandhavingsbevoegdheid hebben¹.

Het opstellen van het huidig beleidsplan van het Openbaar Ministerie gaat uit van het besef dat het dringend noodzakelijk is krijtlijnen uit te tekenen voor de ganse keten van het Openbaar Ministerie en de strafrechtshandhaving.

In het huidig document wordt dan ook de nadruk gelegd op het strafrechtelijk optreden van het Openbaar Ministerie, onverlet het belang van de andere hoger geschetste opdrachten.

Huidig beleidsplan integreert tevens de visie van het College van Procureurs-generaal en deze vertolkt door de Raden van Procureurs des Konings en Arbeidsauditeurs en door het Federaal Parket.

Enkel op deze wijze kan het College van Procureurs-generaal zijn wettelijke opdrachten naar behoren vervullen en zorg dragen voor een performante en kwaliteitsvolle instelling.

Het beleidsplan bepaalt de visie en deelt mee op welke wijze de missie zal worden uitgevoerd, het tekent met andere woorden de weg uit van het Openbaar Ministerie in zijn geheel.

Het hoofdthema dat de visie van het Openbaar Ministerie gedurende de volgende cyclus van 7 jaar schraagt kan uitgeschreven worden in een beleidsvisie die als volgt luidt:

¹ Artikel 143bis van het gerechtelijk wetboek

Het Openbaar Ministerie streeft, met het oog op de handhaving van de democratische Rechtstaat, voor elk strafbaar feit een proportionele en maatschappelijk relevante gerechtelijke reactie na, binnen een maatschappelijk aanvaardbare termijn², en bovendien rekeninghoudend met het belang van de slachtoffers.

Daartoe zal het Openbaar Ministerie objectief en loyaal zijn in zijn opsporing en vervolging, optreden à charge en à décharge, met eerbiediging van de wet en de fundamentele rechten, meer bepaald het recht op een eerlijk proces en de rechten van verdediging³.

Het zal zich inspannen om bij de verschillende rechtsmachten een efficiënte procesgang en een goede rechtsbedeling te verzekeren.

Het Openbaar Ministerie wenst in het kader van deze opdracht bij te dragen in de strijd tegen de gerechtelijke achterstand en hierin een motor te zijn.⁴

Deze beleidsvisie heeft gevolgen zowel op het vlak van de beleidscyclus binnen het Openbaar Ministerie, op het vlak van zijn organisatie als op de aansturing van de ganse keten.

De doelstelling kan enkel gerealiseerd worden door in te werken op een aantal zogenaamde succesfactoren en organisatorische aandachtspunten.

In navolgend stappenplan zal aandacht besteed worden aan volgende concrete elementen:

- Het kwaliteitsdenken
- De communicatie
- De implementatie van het parketbeleidsplan
- De strijd tegen de gerechtelijke achterstand en de doorlooptijden
- Het wetboek van strafvordering

De volgorde van de maatregelen is zeker niet indicatief; alle punten zullen gelijktijdig moeten ingevoerd worden daar zij onderling samenhangend zijn.

² De maatschappelijk aanvaardbare termijn moet alleszins korter zijn dan de redelijke termijn van artikel 6 van het EVRM.

³ Het past te verwijzen naar artikel 151 van de Grondwet dat de onafhankelijkheid garandeert van het Openbaar Ministerie in de uitoefening van de individuele opsporingen en vervolgingen, onverminderd het recht van de bevoegde Minister om de vervolging te bevelen en de bindende richtlijnen van strafrechtelijk beleid, inclusief die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, vast te leggen.

⁴ Terzake kan verwezen worden naar de doelstelling geformuleerd in het kader van de Raad van Europa op 15 september 2004 “Un nouvel objectif pour les systèmes judiciaires: le traitement de chaque affaire dans un délai optimal et prévisible”, www.coe.int/CEPEJ

2. Het kwaliteitsdenken

2.1. Het kennisbeheer

Sedert de oprichting van de expertisenetwerken, en de wettelijke verankering ervan, wordt werk gemaakt van het beheer van de kennis door de bundeling van de specialisaties doorheen de ganse instelling, waardoor zowel voor verticale (College, Raden, parketten bij de Hoven en bij de rechtbanken, Federaal parket) als voor horizontale (tussen ressorten) kenniscommunicatie gezorgd wordt.

De expertisenetwerken, zowel de functionele als de domeinnetwerken die zich tot specifieke fenomenen richten, hebben niet alleen specialisatie- en documentatieopdrachten, maar werken ook beleidsvoorbereidend voor het College in samenwerking en overleg met de Raden van Procureurs des Konings en Arbeidsauditeurs en het Federaal parket.

Op deze wijze is het College in staat zijn adviesbevoegdheid naar de Minister en zijn andere bevoegde collega's te vervullen alsook het strafrechtelijk beleid uit te tekenen.

In het licht van de hierboven gestelde beleidsprioriteit, zullen de expertisenetwerken geroepen worden om elk wat hun materie betreft de nodige richtlijnen uit te werken en voor te leggen aan het College opdat de doelstelling verwezenlijkt kan worden.

Hiertoe zullen de hoofdcoördinatoren contacten onderhouden met het College.

De expertisenetwerken hebben ook de functie van knipperlicht voor de ganse organisatie wanneer blijkt dat bepaalde specialisaties niet of onvoldoende voorhanden zijn op bepaalde niveaus.

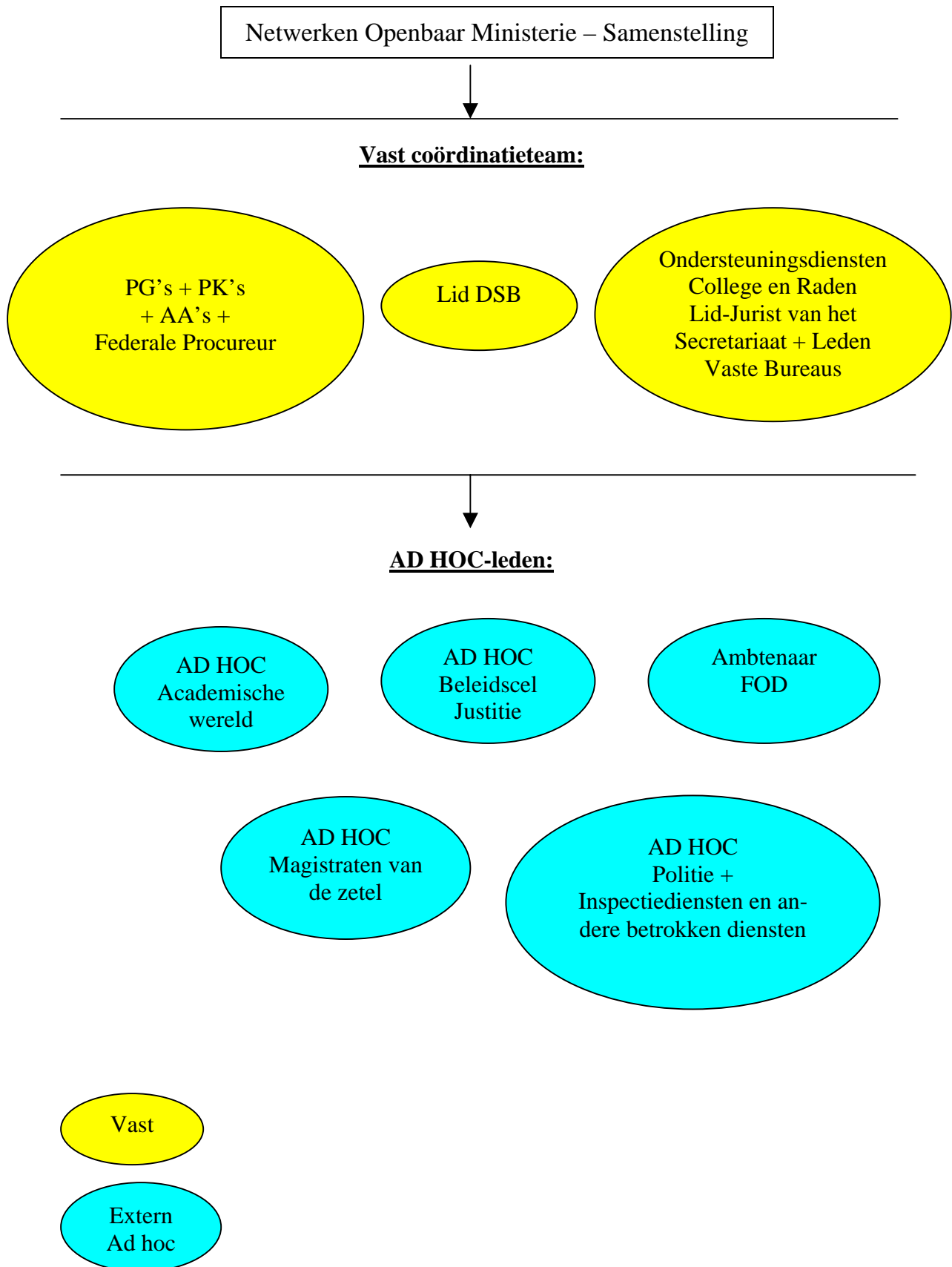
Dit punt zal verder uitgewerkt worden onder punt 4.3 organisatie van het Openbaar Ministerie.

2.2. Een transversaal samenwerkingsmodel

De expertisenetwerken werden tevens opgevat als overlegplatformen waar andere partners betrokken worden.

Zij beogen tevens een efficiënt evenwicht tussen de praktijk en het beleid.

Schematisch voorgesteld is het samenwerkingsmodel als volgt geconcipieerd:

Uit het schema blijkt dat de expertisenetwerken een soepele samenwerking beogen en bestaan uit een aantal vaste leden alsook uit ad hoc leden die naargelang de noodwendigheden uitgenodigd worden.

Vanuit dit model kan het College de samenwerkingverbanden voorstellen of vastleggen naar de andere partners van of binnen het Openbaar Ministerie.

Intern het Openbaar Ministerie bieden de netwerken de mogelijkheden om de verhoudingen tussen College van Procureurs-generaal en de Raden van Procureurs des Konings en Arbeidsauditeurs te operationaliseren, alsook het overleg en de ondersteuning van de eerstelijnsparquetten te benaarstigen.

Kortom, de netwerken zorgen ook, naast het kennisbeheer voor de nodige ondersteuning en cohesie en coherentie binnen het Openbaar Ministerie.

Nog een kort woord over de samenstelling.

Extern kan in de eerste plaats verwezen worden naar de bijzondere samenwerking met de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid.

Deze Dienst is telkens vast lid van de netwerken en biedt een ondersteuning op vlak van expertise en beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek, al dan niet in eigen beheer of in samenwerking met de academische wereld.

Ook neemt de Dienst vanuit de specifieke positie ten aanzien van de Minister een belangrijke schakel in de communicatie rond het strafrechtelijk beleid waar.

Binnen de strafrechtsketen bieden de netwerken ook een overlegplatform met de Politie, de Inspectiediensten en andere betrokken diensten, zoals de inlichtingendiensten.

Het Openbaar Ministerie wenst hiermee een efficiëntere medewerking te verlenen aan de Minister en de Wetgever door proactief op te treden naar het beleid toe.

Bij de aanvang van een legislatuur is het wenselijk de bestaande knelpunten meteen voor te leggen.

Daartoe hebben het College, De Raden en de expertisenetwerken documenten opgesteld houdende knelpuntennota's, die aan de Minister van Justitie zullen worden toegezonden ten behoeve van zijn beleidsmedewerkers.

De vergaderingen van het College onder voorzitterschap van de Minister dienen voorbereid en gestructureerd te worden door de materies binnen de netwerken in overleg met de Overheidsdienst en de Cel beleidsvoorbereiding (kabinet) beslissingsrijp te maken.

In de rand van de laatste ontwikkelingen rond proactieve beleidswerking, wenst het College met de beleidsinstrumenten zoals opgenomen in het samenwer-

kingsmodel, deel te nemen aan iedere vorm van ex-ante en ex-post⁵ wetsevaluatie zodat duurzame en coherente wetgeving op het vlak van het strafrecht en de strafrechtspleging tot stand zou komen.

3. Het communicatieplan en de ondersteuning van het Openbaar Ministerie

3.1 De externe communicatie

Een moderne communicatie naar de buitenwereld toe dringt zich op, zowel naar de samenleving toe als naar de rechtzoekenden (onthaal-, luister- en uitlegfunctie, ...).

Een gezag wordt niet langer aanvaard indien de beslissingen niet verstaan en begrepen worden.

Justitie ontsnapt niet aan deze vaststelling. Het Openbaar Ministerie heeft een bevoorrechte positie om een dergelijke vertaalslag te doen, zonder dewelke het gerechtelijk apparaat zijn legitimiteit dreigt te verliezen.

3.2. De informatiedoorstroming

Het Openbaar Ministerie werkt met het oog op de informatiedoorstroming op intern vlak en naar de institutionele partners toe, een communicatieplan uit om het voorgestelde samenwerkingsmodel te laten functioneren.

Krachtlijn van dit communicatieplan is dat het Openbaar Ministerie door zijn structuren, in het bijzonder de expertisenetwerken en de ondersteuningsdiensten permanent aanspreekbaar is.

Dit vereist dat zowel de interne als de externe communicatiekanalen vastgelegd worden en gekend zijn door alle partners van het Openbaar Ministerie, in de eerste plaats de Minister van Justitie.

Als vaste hechtingspunten worden voorgesteld :

- de ondersteuningsdiensten van het College en de Raden
- de opbouw van het secretariaat en de ondersteuningsdiensten
- een vast aanspreekpunt van het Openbaar Ministerie bij de Minister van Justitie
- p.m. het ompranet.

⁵ artikel 11 van de wet van 25 april 2007 tot oprichting van een parlementair comité belast met de wetsevaluatie.

De ondersteuningsdiensten worden zo uitgebouwd dat geen verdere centralisatie van magistraten, die exclusief voor het College zouden werken, wat een zware hypotheek voor de werking van de parketten bij de hoven zou betekenen, vereist is.

Overigens is het juist één van de sterke punten van de huidige werking dat de expertisenetwerken samengesteld zijn uit magistraten die operationele kennis hebben en houden om met terreinkennis het beleid mee gestalte te geven.

3.3. De ondersteuningsdiensten

Het eerste aanspreekpunt van het Openbaar Ministerie, zowel intern Openbaar Ministerie als extern is het secretariaat waarvan de juristen de verslaggeving van de vergaderingen van het College verzorgen alsook vaste leden zijn van de expertisenetwerken.

Het op te stellen communicatieplan zal de taken van het secretariaat en zijn juristen nader omschrijven, inzonderheid zullen zij een dispatching van de beleidsmateries verschaffen, een draaischijffunctie hebben binnen de gehele organisatie van het Openbaar Ministerie tussen ondermeer de respectievelijke Procureurs-generaal, expertisenetwerken, de magistraten met een gespecialiseerde opdracht toebedeeld in overleg met de Raden, de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid, de FOD Justitie en de Beleidscel van de Minister van Justitie.

In het kader van deze draaischijffunctie kunnen de juristen van het secretariaat eveneens een meerwaarde realiseren door juridische ondersteuning te geven aan het College, de Raden en de netwerken, en een signaalfunctie via het College en de Raden vervullen met het oog op mogelijke wetgevende initiatieven.

Aangezien het secretariaat door deze opdrachten samen met de netwerken een belangrijke continuïteitsfactor vervult ten behoeve van het Openbaar Ministerie, lijkt het dan ook aangewezen dat het belast wordt met de opstelling van de werkingsverslagen volgens een vast stramien en met de uitwerking van het jaarverslag.

Zoals aangeduid in het memorandum, vereist een dergelijke werking een uitbreiding van het kader van juristen met een (aantal) eenheden, en dient de leiding van het secretariaat te worden ingevuld.

Hierbij dient ook vermeld dat de mogelijkheid om gewezen Procureurs-generaal en korpsoversten van de eerste aanleg met bijzondere opdrachten (buiten kader) te gelasten voor het College, wat zowel een tweede continuïteitsfactor betekent als een meerwaarde in de kennisoverdracht.

3.4. De steundiensten

Naast de werking van de expertisenetwerken en het secretariaat, is het van belang de transversaal ondersteunende diensten, die zowel een bijdrage leveren op het vlak van de goede werking van het Openbaar Ministerie als op het vlak van de uitwerking van het strafrechtelijk beleid, verder uit te bouwen en te structureren.

Deze ondersteuning is eveneens verticaal gericht naar de parketten en auditoraten bij de Hoven van beroep en de Rechtbanken en naar het Federaal parket, zodat zij als een soort stafdienst ter beschikking van het ganse Openbaar Ministerie dienen uitgebouwd te worden.

Hun aansturing kan namens het College en de Raden gebeuren door functionele netwerken die alle gebruikers van de parketten en auditoraten groeperen.

Op het huidig ogenblik is er voorzien in een vast bureau werklastmeting en zijn vier coördinatoren statistisch analisten gehecht aan het College.

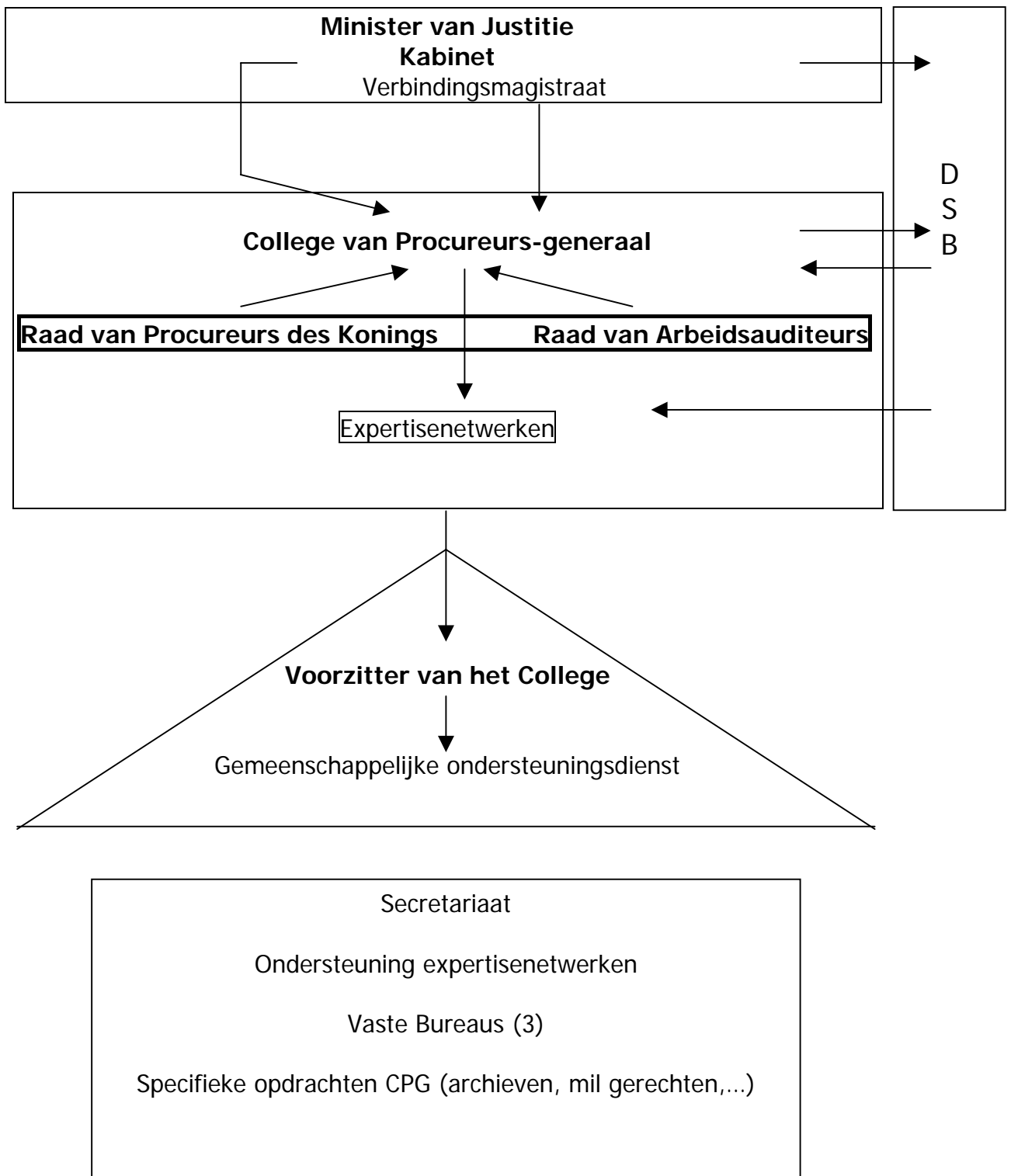
Gelet op hun specifieke ondersteunende rol en in het licht van de hieronder in het vooruitzicht gestelde beleidscyclus, lijkt het aangewezen dat een zelfde structuur uitgetekend zou worden voor de statistiek en dat een vast bureau statistiek zou opgericht worden.

Tot slot met het oog op een permanente verankering van de kwaliteitszorg en de kwaliteitsontwikkeling lijkt het noodzakelijk dat een derde vast bureau zou worden gevormd, namelijk het vast bureau voor de kwaliteitszorg dat eveneens ten dienste staat van de ganse parketorganisatie.

Volledigheidshalve dient dan ook nog maar eens, meer in het bijzonder wat de uitwerking van de kwaliteitszorg betreft, naar de ondersteunende rol van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid verwezen te worden, die alhoewel geen deel uitmakend van het College, toch een belangrijke functionele band heeft met het Openbaar Ministerie.

In het licht van de modernisering van Justitie zouden overigens in deze stafdiensten andere initiatieven eigen aan het Openbaar Ministerie inzake verzelfstandiging kunnen geplaatst worden.

Dit levert volgend schema op.

3.5. Het permanent aanspreekpunt voor de Minister van Justitie: de verbindingsmagistraat

Het Openbaar Ministerie is van oordeel dat ter bevordering van de communicatie met de Minister van Justitie en de Beleidscel (kabinet) en met het oog op een proactieve samenwerking zoals hierboven geschetst, gedacht kan worden aan het afvaardigen van een magistraat van het Openbaar Ministerie naar de Beleidscel.

Deze verbindingsmagistraat zou als taak hebben enerzijds de Minister te adviseren over de weg die best wordt gevolgd wanneer initiatieven in de ruimste zin van het woord worden genomen die verband houden met het Openbaar Ministerie, en zou anderzijds binnen de Beleidscel alle aangelegenheden volgen die belang hebben voor de Minister en het Openbaar Ministerie en daarover aan het College, de Raden en beleidsstructuren rapporteren.

3.6. Het Ompranet

De inspanningen die geleid hebben tot een geïnformatiseerd communicatiekanaal eigen aan het Openbaar Ministerie, intern en naar de buitenwereld toe, zullen onverdroten verder gezet worden ter optimalisering van de informatiedoorstroming.

4. De implementatie van het parketbeleidsplan

4.1. Het parketbeleidsplan

Nu het College van Procureurs-generaal verkozen heeft een beleidsplan op te stellen met opgave van een absolute prioriteit en dwingende richtlijn voor het ganse Openbaar Ministerie, met name het bewerkstelligen van een maatschappelijk aanvaardbare termijn waarbinnen strafrechtelijke feiten behandeld zullen worden, lijkt het aangewezen dat ieder parket of auditoraat bij een Hof of bij een rechtbank op zijn beurt een parketbeleidsplan zou opstellen met opgave van de concrete maatregelen die ondernomen zullen worden ter bewerkstelling van deze doelstelling.

Deze plannen zullen richtlijnen bevatten inzake de beveiliging van de scharnierfuncties van het Openbaar Ministerie, inzake de doorlooptijden en zullen het case management in samenwerking met de politie implementeren.

Aangezien deze maatregelen nauw samenhangen met de kwaliteitszorg, zullen de plannen hieraan de nodige aandacht besteden.

De Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid zal trouwens een canvas op grond van het kwaliteitsmodel voor het Openbaar Ministerie (DSB – Instituut voor de Overheid – Solvay Business School) voorstellen.

Op deze wijze zal tevens doorheen het ganse Openbaar Ministerie een beleids-cyclus ingeleid worden die zal toelaten ten gepaste tijde over te gaan tot de evaluatie van het gevoerde beleid.

Het Openbaar Ministerie stelt voor om deze evaluatie alsook de uitwerking van te ondernemen acties die voortvloeien uit het geëvalueerde beleid, op te nemen in de jaarverslagen van het College op grond van artikel 143bis § 7 van het gerechtelijk wetboek.

De korpsoversten bij de rechtbanken van eerste aanleg, zullen aan dit beleidsplan ter bestrijding van de gerechtelijke achterstand, de eigen arrondissementele prioriteiten kunnen koppelen.

Het Openbaar Ministerie verbindt er zich toe te werken in een meetbare setting op basis van indicatoren ondersteund door cijfergegevens.

Op deze manier lijkt het in de toekomst mogelijk om de toebedeling van een gedeelte van de middelen te koppelen aan vooraf vastgelegde doelstellingen.

Op 15 maart 2007 stelde de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid in samenwerking met het expertisenetwerk strafrechtelijk beleid – strafrechtspleging immers de resultaten voor van het door de Dienst gevoerde wetenschappelijk onderzoek naar de introductie van een parketbeleidsplan in de beleidscyclus van het Openbaar Ministerie.

Deze onderzoeksgegevens kunnen bijdragen tot het opstellen van dergelijke plannen.

4.2. De vervolgingsprioriteiten

De uitvoering van de topprioriteit, die het voorwerp uitmaakt van dit beleidsplan, met name de bestrijding van de gerechtelijke achterstand en het herstel van een goed werkende strafketen, is de kernvoorwaarde voor het realiseren van vervolgingsprioriteiten.

Het vraagstuk van de prioriteitenstelling in het ene of gene fenomeen of tussen fenomenen, vindt in de huidige visie een oplossing: ieder misdrijf van welke aard ook, vereist immers een optreden van het Openbaar Ministerie, doch de manier van dit optreden kan in het belang van de rechtszekerheid, in zekere mate uniform worden voorgeschreven en dit zonder afbreuk te doen aan de beoordeling van de individuele zaak.

Uit de lezing van de beleidsvisie blijkt overigens dat, wil men de behandeling binnen een maatschappelijk aanvaardbare termijn realiseren, er keuzen moeten gemaakt worden over de manier van de afhandeling, in functie van de gelimiteerde capaciteit van de hoven en rechtbanken.

De richtlijnen van strafrechtelijk beleid dienen te voorzien in een beteugeling die proportioneel evenredig is met het misdrijf, die maatschappelijk relevant is en waarbij aandacht wordt besteed aan het aangedane leed of schade.

De uitwerking van een coherent strafrechtelijk beleid vereist daarenboven ook dat het Openbaar Ministerie nauwe betrekkingen onderhoudt met alle autoriteiten, weze het op het federale, regionale of lokale niveau.

De domeinnetwerken nemen onder andere hiertoe de nodige initiatieven, om na overleg met de ganse lijn van het Openbaar Ministerie, voorstellen te doen aan het College.

Het College van Procureurs-generaal zal zich bovendien beraden de nodige voorstellen de lege ferenda te doen met het oog op de verruiming van de alternatieve mogelijkheden van behandeling buiten de strikt gerechtelijke beoordeling om.

Het is van belang te benadrukken dat het optreden van Openbaar Ministerie zich niet kan beperken tot de zichtbare kant van de criminaliteit.

Het moet ook kunnen beschikken over de nodige expertise en onderzoeksmogelijkheden om de minder zichtbare criminaliteit aan te pakken die door het georganiseerd en complex karakter zware schade toe richt aan de samenleving.

4.3. De kwaliteitszorg door het herbekijken van de opdrachten en organisatie van het Openbaar Ministerie

Derde component ter verwezenlijking van de beleidsvisie lijkt de verhoging van de performantie van het Openbaar Ministerie te zijn door verdere specialisatie getoetst aan de structuren en organisatie van de parketten.

Het Openbaar Ministerie neemt zich voor een seminarie te organiseren waarin alle actoren betrokken worden naast het College en de Raden van Procureurs des Konings en Arbeidsauditeurs en het Federaal parket, zoals de Commissie voor de Modernisering voor de Justitie, de Hoge Raad voor de Justitie en de Minister van Justitie, ten einde na te gaan welke maatregelen kunnen genomen worden om het Openbaar Ministerie en de gerechtelijke overheid dusdanig te organiseren en te structureren om de voorradige specialisatie te maximaliseren en ter beschikking te stellen, en om de doorlooptijden te bewaken.

Vanuit de invalshoek van de organisatie zou het tevens passen :

- te evolueren naar een beheersautonomie voor alle geledingen van het Openbaar Ministerie;
- eigentijdse verdeelmechanismen te ontwikkelen met het oog op de toebedeling van de middelen;

- het statuut van de korpsoversten en hun medewerkers te bekijken vanuit het perspectief van het kwaliteitsmanagement, zowel op het vlak van de werving, de continuïteit, het leadership et het kennisbeheer;
- een betere afstemming te benaastigen van het geheel der taken en opdrachten onder de verschillende personeelscategorieën; een optimalisering van de personele middelen binnen het Openbaar Ministerie vereist een responsabilisering bij de uitvoering van de geheelheid van taken opdat de magistraten zich nog meer zouden kunnen toeleveren op opdrachten die een meerwaarde genereren.

5. De bewaking van de doorlooptijden – Strijd tegen de gerechtelijke achterstand

5.1. Het aflijnen van het gerechtelijk onderzoek

Er is noodzaak toe te zien op de adïering van de onderzoeksrechter.

Hiertoe dienen de volgende elementen in acht genomen te worden:

- a) Het Openbaar Ministerie stelt zich als doel het gerechtelijk onderzoek te beperken tot zaken waarin dit proportioneel en maatschappelijk verantwoord is.
- b) Er dient toegezien te worden op de omvang van de saisine van de onderzoeksrechter door deze scherp en duidelijk te omschrijven en te beperken zodat het gerechtelijk onderzoek niet kan uitdeinen. Er zal een toezicht op de uitbreiding van het gerechtelijk onderzoek moeten georganiseerd worden.
- c) Een draaiboek beheersing van het gerechtelijk onderzoek wordt opgesteld (streefdatum 2007) en biedt alle aspecten nodig voor het beheersen van het gerechtelijk onderzoek.
- d) De praktijk van het case management.
Het parket is slechts één schakel in de keten. Onverminderd wat hierboven werd geschetst, kunnen nu reeds maatregelen genomen worden in overleg met de partners in de keten. Het plan van het Openbaar Ministerie is om samen met de Onderzoeksrechters en de Politie te streven naar de introductie van het case management opdat duidelijke afspraken zouden ingebouwd worden over de tijd en de capaciteit om belangwekkende onderzoeken binnen een aanvaardbare termijn af te ronden.
In concreto komen ondermeer complexe onderzoeken zoals criminele zaken, financiële en economische misdrijven en zaken van georganiseerde criminaliteit, van rondtrekkende dadergroeperingen en van terrorisme die maatschappelijk ontwrichtend zijn, hiervoor in aanmerking.
- e) Met betrekking tot de samenwerking met de lokale politie en de recherche capaciteit kan gedacht worden aan de intensifiëring van de interzonale samen-

werking. Ook inzake kennisoverdracht, van belang voor de behandeling van de hierboven geciteerde zaken, zullen maatregelen genomen worden.

Hierbij dient ook in overweging genomen te worden om de bevoegdheden van het Openbaar Ministerie ten aanzien van de lokale politie uit te breiden met het oog op de uitvoering van een effectief beleid inzake de opsporingen en de vaststellingen van misdrijven en op de optimalisering van de researchcapaciteit.

f) De gerechtelijke onderzoeken zullen opgevolgd worden door de parketmagistraten met het oog op het tijdig vorderen bij afsluiting en mededeling van het onderzoek, en met het oog op de tijdige vating van de Kamer van inbeschuldigingstelling binnen het kader van de procedure voorzien in artikel 136 bis van het wetboek van strafvordering.

5.2. Bewaken doorlooptijden ganse strafrechtsketen

Op ieder echelon van de strafrechtsketen en van het Openbaar Ministerie zullen maatregelen genomen worden ter bewaking van de doorlooptijden. De slagkracht van het Openbaar Ministerie hangt natuurlijk af van de middelen die door de andere partners van de keten worden ter beschikking gesteld (zo ondermeer door de politie, inspectiediensten e.a.).

Zo zich hierin gebreken voordoen, zal het Openbaar Ministerie deze signaleren aan de bevoegde overheden.

Voor het overige kan verwezen worden naar punt 4.1 van het parketbeleidsplan.

5.3. Inbreng steundienst statistiek

Reeds hierboven werd de noodzaak onderlijnd om te voorzien in een beleidsplan of stappenplan ter bestrijding van de achterstand, en dit op ieder echelon van het Openbaar Ministerie.

Het opstellen van een dergelijk plan kan enkel wanneer een duidelijk inzicht verschaft wordt over het probleem, waar het zich situeert en onder welke vorm.

Het Openbaar Ministerie zal om dit te verwezenlijken de statistisch analisten opdracht geven bij absolute prioriteit hun werkzaamheden te richten op het tot stand komen van een beeldvorming over de doorlooptijden en dit per parket/auditoraat of parket-generaal/auditoraat-generaal.

Bijzondere aandacht dient tevens geboden te worden aan het in kaart brengen van de doorlooptijden van de gerechtelijke onderzoeken met het oog op de ondersteuning van de hoger vermelde initiatieven.

5.4. Middelen en vast bureau voor de werklastmeting

De doelstelling van het Openbaar Ministerie om de strijd tegen de gerechtelijke achterstand binnen een periode van 7 jaar te winnen vereist een crisismanagement waarbij middelen worden toebedeeld in functie van de vooropgestelde topprioriteit.

Naast de uitwerking van het instrument van de werklastmeting door het Vast Bureau Werklastmeting met het oog op de verdeling van de personele middelen, vraagt het Openbaar Ministerie dat ter ondersteuning van de scharnierfuncties zoals hoger geschetst, beroep kan gedaan worden op de aanstelling van juristen te berekenen per ressort, per arrondissement. Dit contingent⁶ van juristen wordt onafhankelijk van de toedeling van de referendarissen toegewezen aan het Openbaar Ministerie.

Uiteraard kan een gelijkaardige toewijzing van referendarissen overwogen worden met het oog op het creëren van ruimte voor de Onderzoekrechters en voor het case management.

6. Tegenhanger op het vlak van de wetgeving

Complementair aan de inspanningen van het Openbaar Ministerie om de strafrechtketen te verbeteren, kunnen de lege ferenda wetswijzigingen vereist zijn.

Het College van Procureurs-generaal zal de Minister van Justitie en het Parlement daar waar nodig advies verlenen ten einde voorstellen te doen tot verbetering van de rechtsplegingswetten en de wetten die de organisatie van het Openbaar Ministerie betreffen.

Het Openbaar Ministerie wenst om deze reden medewerking te verlenen aan een nieuwe commissie die zou worden opgericht ter herziening van het strafprocesrecht⁷.

Het Openbaar Ministerie vestigt tevens de aandacht op de noodzaak van een wetboek sociaal strafrecht.

⁶ Artikel 18 van de wet van 25 april 2007 voorziet in een contingent van 35 % van het aantal magistraten van het ressort.

⁷ Terzake kan verwezen worden naar het memorandum